

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej:

- 1) umorzył postępowanie co do kwoty 931,03 zł;
- 2) zasądził od K. K. na rzecz (...) Centrum Usług Spółka Akcyjna z siedzibą w R. kwoty:
 - a) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 sierpnia 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - b) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 września 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - c) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 października 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - d) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 listopada 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - e) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 grudnia 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - f) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - g) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 lutego 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - h) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 marca 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - i) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 kwietnia 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - j) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 maja 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - k) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 czerwca 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - l) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 lipca 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - m) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 sierpnia 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - n) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 września 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
 - o) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 października 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

p) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 listopada 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

q) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 grudnia 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

r) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

s) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 lutego 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

t) 49,19 zł z ustawowymi odsetkami od 26 marca 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

3) zasądził od K. K. na rzecz (...) Centrum Usług Spółka Akcyjna z siedzibą w R. kwotę 323,68 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok wynikał z uznania za zasadne i podlegające uwzględnieniu w całości żądanie zapłaty należności wynikających z zawartej przez strony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych fakturami za okres od sierpnia 2011 roku do marca 2013 roku. Sąd Rejonowy wskazał, iż w świetle zgromadzone w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że pozwana podpisała umowę z poprzednikiem prawnym obecnego wierzyciela i wprawdzie w międzyczasie zmieniła ona lokal, w którym prowadziła działalność gospodarczą i do którego przypisany był numer telefonu, to jednak w żaden sposób jej nie rozwiązała. Pozwana nie wypełniła zobowiązania wynikającego z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w postaci uregulowania należności wynikających z wystawionych przez operatora faktur. Z punktu widzenia zaś zasadności należności strony powodowej obojętne jest, czy pozwana rzeczywiście korzystała z usług telekomunikacyjnych.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpatrzenia.

Skarżąca podniosła następujące zarzuty:

- błędów w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że powódkę oraz pozwaną łączyła ważnie zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych i umowa trwała 4 lata;

- obraży przepisów postępowania poprzez nierozważenia całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań i twierdzeń strony pozwanej, że nie zawarła ważnej umowy o świadczenie usługi, że nie otrzymała umowy, nie otrzymała Regulaminu i aneksu o zmianie nazwy firmy oraz cennika, nie otrzymywała faktur, nie otrzymała pisma rozwiązującego umowę, wezwań do zapłaty, pominięcie okoliczności, że strona powodowa mimo twierdzeń pozwanej nie załączyła dowodów doręczenia wyżej wymienionych pism oraz faktur, obrażę art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nieodniesienie się w uzasadnieniu co do twierdzeń pozwanej iż nie otrzymała umowy, regulaminu, cennika, faktur, wezwań do zapłaty-które to okoliczności mają bardzo ważne znaczenie dla oceny ważności umowy, zasadność roszczenia, wymagalności roszczeń, zasadność odsetek, terminu naliczania odsetek.

- obraży art. 481 k.c. poprzez zasądzenie od 1 stycznia 2016 r. odsetek za opóźnienie, mimo iż powódka nie dochodziła odsetek za opóźnienie i nie wskazała na jakiej podstawie dochodzi odsetek;

- naliczania odsetek od dnia wskazanego w fakturach mimo, iż pozwana nie otrzymała Regulaminu, cennika, faktur, wezwań do zapłaty, a o trwaniu umowy i wysokości składanych przez powódkę roszczeń pozwana dowiedziała się z pozwu który otrzymała w dniu 27.01.2015 r.;

- obrazy art. 353 k.c. i art. 353 § 1 k.c. poprzez uznanie, że strony łączyła umowa, art. 384 §1 k.c. poprzez uznanie, że wzór umowy, Regulaminu Cennik wiązał pozwaną, mimo iż wyżej wymienione dokumenty nie zostały jej doręczone, tym bardziej przed zawarciem umowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest niezasadna.

Ustalenia faktyczne, jak również ocena prawna przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przez Sąd Rejonowy, znajdują pełną akceptację Sądu Okręgowego.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów apelacji, w pierwszej kolejności należy ustosunkować się do twierdzeń skarżącej, iż nie zawarła ona w ogóle umowy, na której oparto żądanie pozwu. W ocenie Sądu Okręgowego stanowisko pozwanej w tym względzie nie wytrzymuje konfrontacji z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Powód przedłożył bowiem jako dowód na tę okoliczność poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię umowy z dnia 5 października 2009 roku o świadczenie usługi (...) ((...)), pod którą widnieje własnoręczny podpis pozwanej. Zresztą nawet sama pozwana potwierdziła ten fakt na rozprawie w dniu 9 września 2016 roku zeznając, iż zawarła z powodem umowę w swoim biurze. Potwierdziła także, iż to jej podpis i pieczętka firmowa znajdują się pod umową. Jako niewiarygodne należy ocenić również twierdzenie skarżącej, że nie otrzymała egzemplarza tejże umowy. Na podstawie doświadczenia życiowego można wnioskować, iż pozwana prowadząca działalność gospodarczą polegającą na pośrednictwie ubezpieczeniowym, a zatem będąc osobą zaznajomioną z zasadami obiegu dokumentów i na co dzień uczestniczącą przy zawieraniu szeregu umów, z pewnością nie przeoczyłaby tego, że nie otrzymała egzemplarza umowy. Nawet gdyby jednak przyjąć – jak sugeruje to skarżąca, iż nigdy nie otrzymała egzemplarza umowy – nie pozbawia to umowy jej skutków prawnych, skoro pozwana złożyła oświadczenie o woli jej zawarcia, co potwierdza fakt złożenia podpisu pod umową. Nie jest również prawdą, że pozwana nie otrzymała Cennika i Regulaminu świadczenia usług. W aktach sprawy znajdują się bowiem potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie obu dokumentów, z których wynika, że skarżąca składając własnoręczny podpis zaakceptowała ich treść. Co więcej, w treści omawianej umowy znajduje się oświadczenie, że pozwana otrzymała, zapoznała się i akceptuje postanowienia Cennika i Regulaminu stanowiących integralną część umowy.

Nie ma racji pozwana kwestionując fakt obowiązywania umowy w okresie za jaki wystawione zostały przez poprzednika prawnego powoda faktury. Co prawda umowa pierwotnie została zawarta na okres 24 miesiące, jednakże z § 5 ust. 2 Regulaminu wprost wynika, że o ile żadna ze stron nie później niż siedem dni przed upływem okresu obowiązywania umowy, nie złoży pisemnego oświadczenia, iż nie zamierza przedłużyć okresu obowiązywania umowy - umowa zawarta na czas określony wskazany w umowie, po upływie okresu na jaki została zawarta, ulega przedłużeniu na czas nieokreślony. Pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu na złożenie oświadczenia o braku woli kontynuowania umowy. Z tych względów uznać trzeba, iż po upływie 24 miesięcy od zawarcia umowy nastąpiły skutki przewidziane w § 5 ust. 2 Regulaminu.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 481 k.c. Wbrew odmiennemu przekonaniu skarżącej, powód w pozwie zawarł także żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty należności głównej. Co zaś tyczy się kwestii wymagalności należności za poszczególne okresy płatności, a co za tym idzie daty, od której powodowi należały się odsetki za opóźnienie zauważyć należy, iż problem ten został uregulowany w postanowieniach wzmiankowanego Regulaminu. W jego § 10 ust. 1 stwierdza się, że abonent zobowiązany jest do zapłaty należności określonych w rachunku (fakturze) w terminie 14 dni od daty wystawienia rachunku, chyba że wskazano w nim inny termin. W związku z tym prawidłowa jest konkluzja Sądu Rejonowego, że w sytuacji, gdy pozwana nie uiściła należności z tytułu umowy za okres dochodzony w pozwie, należało zasądzić na rzecz powodowej spółki kwoty wynikające z poszczególnych faktur wraz z odsetkami od dnia następnego od określonego w nich terminu zapłaty. Godzi się jednocześnie podkreślić, iż pozwana nie może skutecznie bronić się zarzutem, iż nie otrzymywała faktu, skoro akceptując Regulamin zobowiązała się niezwłocznego powiadomienia operatora o nieotrzymaniu rachunku w terminie, w którym był zwykle doręczany (§ 11 ust. 1 R..).

Wreszcie niezasadny jest również podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 328 k.p.c. Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji szczegółowo wyjaśnił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy rozstrzygnięcia, w tym przyczyny, dla których roszczenie powoda uznał za zasadne. Przy każdym ustaleniu faktycznym Sąd Rejonowy wskazywał na jakich dowodach się oparł wskazując m.in. na załączone do akt, podpisane przez stronę pozwaną dokumenty w postaci umowy, cennika i regulaminu. Dodać trzeba, że o uchybieniu przepisowi art. 328 k.p.c. można mówić jedynie wtedy, gdy uzasadnienie wyroku nie zawiera elementów konstrukcyjnych pozwalających na kontrolę orzeczenia, weryfikację stanowiska Sądu, zaś skarżąca winna wykazać dla skuteczności stawianego w tym zakresie zarzutu, że nie ma z tej przyczyny możliwości jednoznacznej rekonstrukcji podstaw rozstrzygnięcia sprawy. Kwestionowanie zatem zaskarżonego rozstrzygnięcia przez pryzmat naruszenia art. 328 k.p.c. nie może odnieść zamierzonego przez pozwaną skutku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja nie zawiera uzasadnionych zarzutów mogących podważyć stanowisko Sądu Rejonowego, a tym samym jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.